Nagu see otsus tingib, koosneb Rahvuskogu kahest kojast. Selle esimene koda koosneb 80 liikmest, kes on valitavad isikuvalimis-põhimõtte alusel. Isikuvalimis-põhimõtte läbiviimiseks jagab valimisseadus kogu maa 80 valimisringkonda, mis on ligikaudu võrdse valijate arvuga. Aktiivse valimisõiguse alal ei too Rahvuskogu moodustamise seadus tunduvaid muutusi seniste valimisseaduste tingimustesse. Passiivses valimisõiguses aga tõstetakse kandidaatide vanuse alammäär 20 aastalt 25 aastale. Suurem uudis on vahest see, et valimiste peakomiteel on õigus ka pärast teostunud valimist ja valitu kinnitamist Rahvuskogu liikmeks tagandada teda volituste tühistamise teel, kui selgub, et Rahvuskogu liige on kas üksikult või teistega koos arendanud tegevust, mille eesmärgiks on Eesti Vabariigi põhiseadusega maksma pandud riigikorra või ühiskondliku korra vägivaldne muutmine, Eesti Vabariigi iseseisvuse lõpetamine või Vabariigi küljest mõne ta osa lahutamine või Eesti Vabariigi iseseisvust eitava propaganda arendamine. 1934. aasta Riigikogu valimise seaduses oli ette nähtud, et niisugune volituste tühistamise õigus kuulub Riigikogule endale ja ainult senikaua, kui kandidaat ei olnud astunud veel Riigikogusse. Nagu sellest võib näha, ulatuvad Rahvuskogu valimiste peakomitee volitused tunduvalt kaugemale, kui see varemalt on olnud teiste valimiste peakomiteedega.

Rahvuskogu moodustamise seadus toob esmakordselt meie rahvaesindusse teise koja. Selle kujundamine on juba märksa komplitseeritum esimese koja kujundamisest. Seadusega kuuluvad teise kotta: 2 kohtute esindajat, 7 omavalitsuste esindajat, 13 majanduslike ja kutseliste omavalitsuste esindajat, 1 vähemusrahvuste kultuuromavalitsuste esindaja, 2 ülikoolide (Tartu ülikooli ja Tallinna tehnikainstituudi)

Eesti kroonika 1936, lk. 33